Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 65/82

af 13. januar 1982

om gennemførelsesbestemmelser vedrørende overførelse af sukker til det følgende produktionsår

(EFT L 9 af 14.1.1982, s. 14)

Ændret ved:

		Tidende nr.	Side	dato
►M1	Kommissionens Forordning (EØF) nr. 948/82 af 26. april 1982	L 113	7	27.4.1982
►M2	Kommissionens Forordning (EØF) nr. 1708/84 af 19. juni 1984	L 162	7	20.6.1984
►M3	Kommissionens forordning (EF) nr. 260/96 af 12. februar 1996	L 34	16	13.2.1996
►M4	Kommissionens forordning (EF) nr. 2223/2000 af 6. oktober 2000	L 253	15	7.10.2000

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 65/82

af 13. januar 1982

om gennemførelsesbestemmelser vedrørende overførelse af sukker til det følgende produktionsår

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], særlig artikel 27, stk. 3, artikel 32, stk. 3, og artikel 48, og

ud fra følgende betragtninger:

ved artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1785/81 er det fastsat, at en virksomhed kan beslutte at overføre hele eller en del af sin sukkerproduktion, der ligger ud over A-kvoten til det følgende produktionsår, således at nævnte produktion henregnes under produktionen for dette følgende produktionsår; denne mulighed, som en sukkerproducerende virksomhed har, for i givet fald at overføre hele sin produktion ud over A-kvoten, nødvendiggør, at roedyrkerne inddrages i beslutningen om overførsel ved en brancheaftale herom, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 206/68 af 20. februar 1968 om fastsættelse af rammebestemmelser for kontrakter og brancheaftaler vedrørende køb af sukkerroer [2], senest ændret ved akten for Grækenlands tiltrædelse; forholdene mellem rørsukkerfabrikanterne og sukkerrørsproducenterne i de franske oversøiske departementer behandles inden for rammerne af den pågældende fabriks blandede komité; det bør derfor fastsættes, at overførsel af rørsukker er betinget af, at denne komité forinden har givet sit samtykke hertil;

overførsel af sukker kan naturligvis kun vedrøre sukker, der rent faktisk er produceret; det bør derfor fastsættes, at en virksomhed kun kan beslutte at overføre sukker ud over A-kvoten, hvis produktionen er konstateret af den pågældende medlemsstat og der bør fastsættes passende bestemmelser vedrørende en sådan konstatering, herunder hvilke oplysninger virksomheden skal meddele med henblik herpå;

ifølge artikel 27, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1785/81 skal der opkræves en afgift for det overførte sukker, som skulle oplagres i en 12-måneders periode, men som er blevet afsat i løbet af denne periode; afsætningen af dette sukker i denne periode berettiger, som det er tilfældet for alt andet afsat sukker, en opkrævning af et supplerende beløb svarende til den lagerafgift, som omhandles i artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81;

nærværende forordning afløser Kommissionens forordning (EØF) nr. 103/69 af 20. januar 1969 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende overførsel af en del af sukkerproduktionen til det følgende produktionsår [3], ændret ved forordning (EØF) nr. 144/69 [4];

i Grækenland findes der endnu ikke særlige repræsentative brancheorganer for roedyrkere; der bør derfor fastsættes en overgangsforanstaltning vedrørende overførsel fra produktionsåret 1981/82;

Forvaltningskomiteen for Sukker har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

---

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 47 af 23. 2. 1968, s. 1.
(3) EFT nr. L 14 af 21. 1. 1969, s. 9.
(4) EFT nr. L 20 af 27. 1. 1969, s. 6.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING

Artikel 1

1. En virksomhed kan kun overføre en mængde roesukker til det følgende produktionsår i henhold til artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1785/81, såfremt dette er hjemlet i en brancheaftale efter artikel 1 i forordning (EØF) nr. 206/68.

Med hensyn til overførelse af roesukker til det følgende produktionsår fastsættes der i den i første afsnit omhandlede aftale bestemmelser vedrørende den mængde sukkerroer, der modsvarer den mængde sukker, der skal overføres, og fordelingen af disse sukkerroer mellem sukkerroeavlerne.

2. En virksomhed kan kun overføre en mængde rørsukker til det følgende produktionsår i henhold til artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1785/81, såfremt dette er godkendt af den pågældende fabriks blandede komité.

▼M1

Artikel 2

1. En virksomhed kan kun beslutte at overføre sukker, for hvilket den pågældende medlemsstat har konstateret, at det er fremstillet som B-sukker eller C-sukker.

▼M4

For så vidt angår den overførsel, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 2038/1999, kan virksomhedens beslutning højst omfatte 20 % af dens A-kvote for det produktionsår, i hvilket det pågældende sukker er blevet fremstillet.

▼M1

Virksomheder, som i produktionsåret 1981/82 har besluttet at overføre en mængde, der er større end den i andet afsnit nævnte maksimale mængde, til produktionsåret 1982/83, kan dog beslutte til produktionsåret 1983/84 at overføre en maksimumsmængde, der er lig med nævnte mængde.

▼M2

For så vidt de i første afsnit omhandlede betingelser er opfyldt, begynder den i artikel 27, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede oplagringsperiode for overført sukker på den dato, der af virksomheden meddeles det kompetente organ i den pågældende medlemsstat. Denne dato kan dog ikke ligge forud for nævnte organs modtagelse af meddelelsen. Hvis ansøgningen indeholder en dato forud for modtagelsesdatoen, begynder oplagringsperioden på datoen for modtagelsen af meddelelsen.

▼M1

2. Med hensyn til den i stk. 1 omhandlede konstatering skal medlemsstaten:

a) beregne summen af de mængder sukker, der allerede er overført fra det foregående produktionsår, og de mængder sukker, der er fremstillet i det løbende produktionsår indtil datoen for beslutningen om den pågældende overførelse, og

b) fra den i litra a) omhandlede sum fradrage de mængder C-sukker, der i givet fald er udført inden datoen for den pågældende beslutning om overførelse, samt de mængder, der i givet fald er omfattet af beslutninger om overførelse i det løbende produktionsår.

3. De mængder sukker, der overføres, anses for at være de først fremstillede mængder A-sukker i det produktionsår, hvortil der er overført.

▼M1

4. Når en medlemsstat gør brug af artikel 2, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 193/82 [1], kan den med henblik på at nå det i nævnte stykke fastsatte mål bestemme, at den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede maksimumsmængde ikke gælder for sukkerproduktionsvirksomheden i det eller de produktionsår, for hvilke en del af virksomhedens kvotaer er blevet tildelt en eller flere andre sukkerproduktionsvirksomheder.

Såfremt en sukkerproduktionsvirksomhed, hvis kvotaer delvis er blevet tildelt en eller flere andre sukkerproduktionsvirksomheder med virkning fra et produktionsår, der er fastlagt i henhold til artikel 2, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 193/82, inden denne tildeling havde besluttet at overføre en mængde sukker til det pågældende produktionsår, betragtes en sådan overførelse som besluttet af den eller de sukkerproduktionsvirksomheder, der nyder godt af kvotatildelingen, og i forhold til de tildelte kvotamængder.

Artikel 3

1. Uden at dette i øvrigt berører stk. 3, betales de forarbejdede roer, som svarer til de overførte mængder sukker, af virksomheden med en pris svarende mindst til den minimumspris for A-roer, der gælder på den sidste dag i den obligatoriske oplagringsperiode for den pågældende overførte mængde sukker. Denne pris justeres med tillæg eller fradrag afhængigt af forskellen i forhold til standardkvaliteten.

2. Såfremt en virksomhed, som har truffet beslutning om overførelse, for de sukkerroer, der forarbejdes til overført sukker, ikke har foretaget en foreløbig betaling svarende til minimumsprisen for A-roer i det produktionsår, de er produceret, er denne virksomhed forpligtet til at lade sukkerroedyrkeren få del i refusionen af lageromkostningerne for det i artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede tidsrum.

Ved denne deling tages der hensyn til:

a) den andel af finansieringsomkostningerne, der lægges til grund ved fastsættelsen af det refusionsbeløb for lageromkostningerne, som omhandles i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1785/81,

b) den i artikel 29, stk. 2, i nævnte forordning omhandlede procentsats,

c) det i artikel 4, stk. 2, i nævnte forordning omhandlede udbytte.

3. Stk. 1 kan fraviges ved en brancheaftale med den pågældende medlemsstats godkendelse.

Ved anvendelse af artikel 30, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan fravigelsen af stk. 1 dog ikke medføre, at den enkelte roedyrkers samlede indtægt bliver mindre end ved anvendelse af artikel 6 og 32 i nævnte forordning.

Artikel 4

Den i artikel 27, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede meddelelse omfatter:

a) en erklæring fra den pågældende virksomhed om, at det sukker, der overføres, er B-sukker eller C-sukker, og indeholdende en oplagringsforpligtelse som omhandlet i nævnte artikel 27 for det tidsrum, der begynder på den i litra c) nævnte dato,

▼M4

b) den mængde B-sukker eller C-sukker, der overføres, udtrykt i hvidt sukker og i givet fald opdelt på:

— overførsel i medfør af artikel 32, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 2038/1999

— overførsel i medfør af artikel 32, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2038/1999,

[1] EFT nr. L 21 af 29. 1. 1982, s. 1.

▼M1

c) datoen for den obligatoriske oplagringstids begyndelse,

d) de fornødne oplysninger med henblik på den i artikel 2 i nærværende forordning omhandlede konstatering.

Medlemsstaterne kan kræve supplerende oplysninger.

▼B

Artikel 5

1. Med undtagelse af tilfælde af force majeure, der anerkendes af den pågældende medlemsstat, og uden at det berører anvendelsen af artikel 2, stk. 3, opkræver medlemsstaterne et beløb på ►M3 24,15 ◄ ECU/100 kg sukker for den overførte mængde sukker, for hvilken virksomheden ikke har opfyldt den i artikel 27, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede oplagringsforpligtelse.

For den i første afsnit omhandlede mængde sukker opkræver medlemsstaterne desuden et beløb svarende til den i artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede lagerafgift, der gælder ved afsætningen.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelsen af denne artikel, herunder med henblik på tilfælde af force majeure, som den pågældende virksomhed gør gældende.

▼M1

Når den pågældende medlemsstat har anerkendt et tilfælde af force majeure, anses de overførte mængder B-sukker eller C-sukker, der er ødelagt eller beskadiget, og som ikke kan genanvendes, for ikke at være overført, hvis den pågældende virksomhed anmoder herom. For C-sukker, som under sådanne omstændigheder ikke overføres, kræver medlemsstaten tilbagebetaling af de beløb, der allerede er udbetalt som refusion af lageromkostninger.

▼B

Artikel 6

Forordning (EØF) nr. 103/69 ophæves.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, stk. 1 anvendes ikke i Grækenland for overførsel af sukker fra produktionsåret 1981/82 til produktionsåret 1982/83.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.